

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph. D., a Olgy Stránské v právní věci žalobců: **1) V.B. a 2) S.B.**, oba bytem K L., B. u B., proti žalovanému: **Okresní soud v Benešově**, se sídlem Masarykovo náměstí 223, 256 45 Benešov, o **žalobě na ochranu proti nečinnosti**,

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobci se žalobou, podanou u Krajského soudu v Praze dne 14. 3. 2017, domáhají, aby soud nařídil žalovanému vydat usnesení odkládající provedení dražební vyhlášky ze dne 30. 1. 2017, č. j. EX 00163/06-574, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 2. 3. 2017, sp. zn. 20 Co 91/2017, a to až do dne pravomocného rozhodnutí dovolacího soudu. Dále se žalobci požadují, aby soud nařídil žalovanému vyhovět návrhu žalobců na odklad výkonu rozhodnutí podle § 266 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“). Konečně žalobci žádají, aby soud žalovanému uložil určit výši a pravost pohledávky, která je proti žalobcům neoprávněně uplatňována v řízení vedeném u žalovaného pod sp. zn. 7 Nc 3031/2006, přičemž oprávněnost této pohledávky žalobci popírají.

Krajský soud v Praze se primárně zabýval otázkou přípustnosti žaloby.

Podle ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), se může ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Podle odst. 2 téhož ustanovení je žalovaným správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.

Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s. se správním orgánem rozumí orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, jakož i fyzická nebo právnická osoba nebo jiný orgán, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy.

Z koncepce zavedené v zákoně o soudech a soudcích je zřejmé, že v činnosti soudů je třeba rozlišovat případy, kdy je soudci a pracovníky soudu vykonávána moc soudní (tzv. jurisdikční složka) a případy, kdy pracovníci soudu jednající z pověření orgánu státní správy soudů vykonávají správní činnost a kdy je tedy jejich jednání považováno za úkon správního orgánu. Soud proto zkoumal, do které z výše uvedených činností soudu (tj. zda do jurisdikční nebo do výkonu státní správy) by měly spadat úkony, jejichž provedení se žalobci domáhají.

Žalobci se domáhají toho, aby soud nařídil žalovanému odložit provedení dražební vyhlášky, odložit výkon rozhodnutí a určit výši a pravost pohledávky, jíž žalobci popírají. Odklad výkonu rozhodnutí je upraven v § 266 o. s. ř. Popření pravosti pohledávky je upraveno v § 267a o. s. ř. Ve všech případech se zjevně jedná o záležitost, o nichž žalovanému přísluší rozhodnout v rámci občanského soudního řízení, tedy v rámci výkonu moci soudní (§ 7 odst. 1 o. s. ř.).

Soud vzhledem k uvedenému konstatuje, že žalovaný nevystupuje v dané věci v roli správního orgánu a žaloba je proto nepřípustná pro nedostatek pravomoci správních soudů v této věci. Pokud se žalobci domnívají, že v jejich řízení dochází k průtahům, mají možnost ke své ochraně využít jiné instituty – například podat žalovanému návrh na učení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona o soudech a soudcích nebo stížnost podle § 164 téhož zákona.

Jelikož předmětný žalobní návrh nelze v soudním řízení správním vůbec projednat, přičemž se jedná o neodstranitelný nedostatek, soud žalobu odmítl [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 6. dubna 2017

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Pavlína Švejďová